

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

1/2 an 40 „ (30 lei)

1/4 an 20 „ (15 lei)

O lună 7 „ (5 lei)

Un nr. 50 fil. (25 bani)

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată C. 1:50 a doua
și a treia oară C. 1:20

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

Ziar național — apare în fiecare zi de lucru.

CLUJUL

unguresc de odinioară a îmbrăoat, Duminecă, haină românească. Citadela temută a maghiarismului, turnul de veghe al celui mai turbat șovinism, s'a schimbat la față ca prin minune.

În aula universității din Cluj, împodobită cu chipurile M. M. L. L. regele Ferdinand și regina Maria s'a servit sfeștania din partea celor doi protopopi români, și zidurile îmbibate de atâta șovinism au fost curățite de toate greșalele șovinismului din trecut, când au fost stropite cu aghiasmă.

Deschiderea cursurilor pregătitoare de profesori, pe lângă universitatea din Cluj, s'a săvârșit cu o solemnitate rară.

Domnul ministru *Dr. Valer Branșce* a fost centru acestei serbări înălțătoare. După discursul magistral al ministrului, au luat cuvântul reprezentanții profesorilor, conduc aceste cursuri, vorbind în numele Ardelenilor *Al. Ciura*, în numele Muntenilor *prof. Nisipeanu*, în numele Moldovenilor *Dr. Severin*, în numele profesorilor ardeleni înapoiți în patrie *Dr. Ioan Paul*, dela universitatea din Iași, în numele candidaților preotul *Scorobet*, după care a urmat discursul de încheiere al directorului de cursuri *Dr. N. Drăgan*.

S'a cântat cu o rară precizie, »Imnul regal«, »Deșteaptă-te, române!« și »Trei colori«, din partea corului condus de maestrul *Dima*.

A fost o feerie.

Clujul, care ne-a terorizat atâtea veacuri, cu forța și despotismul, a fost cucerit Duminecă, și luat în posesiune, din partea culturii românești.

Situația.

Săptămâna crizelor politice. — Rezervele guvernului Bauer. — Nu se modifică tratatul. — Hotărîrea adunării naționale din Weimar.

Desnodământul uriașei tragedii mondiale tot mai întârzie. Momentele supreme au adus întorsături, cari mai amână pe moment subscrierea păcii, dar numai pentruca apoi să poată fi semnată fără modificări. Înțeleag: căderea guvernelor.

In Germania

căderea lui Scheidemann și înlocuirea prin un minister pacifist era simplă inscenare, — ușor de prevăzut, — spre a cruța Germania de urmările blocusului și ocupației militare, obținând totodată și anumite concesii. Era de prevăzut, că nici guvernul Bauer nu va subscrie decât cu anumite rezerve. De fapt Bauer în o notă adresată aliaților, declară, că Germania nu voește reînceperea războiului, dar nu subscrie de bună voie. *Respinge categoric predarea vinovaților războiului. — Nu recunoaște, că poporul german este autorul războiului. — Cere revisiunea tratatului peste doi ani.*

Răspunsul aliaților

la această notă, dat imediat, declară categoric, că *nu se modifică întru nimic tratatul*. Germania e provocată, ca în decurs de 24 ore să semneze. Președintele delegației germane, D. von Haniel, a cerut o nouă amânare de 48 ore, ceace i-s'a denegat. În urma acestui răspuns *adunarea națională din Weimar a votat semnarea tratatului de pace cu 237 voturi contra 138*. La Versailles se fac ultimele pregătiri în vederea semnării păcii.

Criza italiană

încă nu e rezolvată. Regele a încredințat pe *Nitti* cu formarea noului cabinet, ceace până acuma nu a succés. Mai multe partide l-au refuzat pe *Nitti*. Politica Italiei însă — cum spune un comunicat al agenției *Stefani* — nu se schimbă.

Franța

încă ar sta în fața unei crize după părerea unor ziare; Clemenceau fiind în preajma de misionării. Zvonul încă nu se confirmă.

Guvernul Brătianu

încă stă în fața unor prefaceri. De un guvern de militari ori funcționari — cum spune și ministrul *Șt. C. Pop* — nu poate fi vorba.

Di Brătianu e de părerea, că pacea fără modificări esențiale *nu poate fi semnată de nici un guvern român*. Deci partidul liberal ar face vie opoziție unui guvern de tranziție compus din șefii partidelor, cari ar cădea de acord cu aliații. Nici bărbații politici ai ținuturilor eliberate nu vreau să știe de subscrierea unei păci, care ar frânge trupul românismului. E foarte probabilă deci rămânerea guvernului liberal, întregit cu câțiva reprezentanți ai ținuturilor eliberate.

Polonii și Ucrainenii

au încheiat armistițiu. Tarnopolul rămâne polonilor. Dela Husiatyn linia atinge *Zaleszczy*. — Urmând Nistrul până la *Złota-Lipa*.

Bela-Kuhn

a declarat generalului *Pelè*, comandantul francez al trupelor Cehoslovace, că armata bolșevică ungară va înceta ostilitățile îndatăce armatele cehoslovace vor face acelaș lucru. — În aceeaș telegramă a mai cerut să i-se dea garanții, că armatele române se vor retrage și ele pe linia *Clemenceau*. (frontiera designată de Conferința păcii).

In Rusia

în schimb se anunță mari înfrângeri ale armatelor bolșeviste ale tovarășilor *Troțki* și *Lenin*.

† **Petre P. Carp** a încetat din viață Duminecă, 22 Iunie, în castelul său din Țibănești, în urma unei gome apoplectice. — Cu el se stinge încă una din figurile marcante, cari punând bază celebrei societăți »Junimea« au îndrumat pe căi nouă literatura noastră. Mai apoi intrat în politică, alături de *Maiorescu* a avut roluri însemnate în conducerea țării. Ca ministru de externe în repetite rânduri, al cultelor și instrucției, ministru de domenii și președinte de consiliu, *Petru P. Carp* șeful partidului conservator, avea păreri bine definite și originale, influențate încâtva de școala nemțească ce a făcut, în toate problemele mari ale neamului.

Conferința de pace a

fost foarte atentă față de noi, Români. Fiecare zi — o nouă surpriză. Iată-le pe rând: 1. Reducerea numărului delegaților noștri la conferința de pace. 2. Lipsa unui reprezentant român în comisia despăgubirilor. 3. Admiterea în Liga națiunilor a unor state neutre împotriva altora cari au participat la războiu. 4. Despăgubirile s'au declarat de chestia acelor mari. 5. Banatul. 6. Frontierele cu Ungaria. 7. Bucovina nu a fost trecută în tratatul cu Austria. 8. Faimosul articol 5 referitor la protecția minorităților, tranzitului și a comerțului. 9. Punerea din nou în discuție a problemei Basarabiei. — Toate acestea împotriva tratatului din 4 August 1916; în virtutea principiului: *Macht geht vor Recht*. (Păcat că acest principiu sănătos e invenție nemțească! Aliații îl știu aplică așa de iscusit!) Oare ce ni-se mai pregătește?

Plata învățătorilor

Aflăm cu multă bucurie din „Patria“, că la rezortul cultelor să lucră cu zor la regularea salarizării învățătorilor și că salariul unui învățător începător necăsătorit va fi de 7000 cor. la an; după cinci ani, presupunând că învățătorul e căsătorit și are 2 copii, salariul se urecă la 11,000 cor., după zece ani la 13,000 cor. etc., astfel că sunt învățători vechi, cari azi primesc o leafă de 17,000 cor. anual.

Ne bucurăm din adâncul sufletului, că în sfârșit și rezortul cultelor a început să reguleze salariile celor ce depind de acest rezort și că, deși târziu, totuș se face barămi acuma ceva. Trebuie însă să mărturisim sincer, că într-o vreme eram deadreptul îngrijorați pentru marea întârziere a regulării acestor salarii. Indatăce s'a preluat administrația românească a Ardealului, cei mai mulți dintre funcționarii români au primit salarii într'adevăr frumoase, așa că nu e mirare, dacă trenurile ce duceau la Sibiu erau pururea ticsite de cei ce se înbulzeau după oficii, după funcții înalte și alese, și dacă ceilalți călători nu-și aflau nici loc de stat pe trenuri. Era însă bine, dacă se făcea regularea aceasta mai din bună vreme, pentru că atunci mulți dintre învățătorii și candidații noștri de învățători nu se înbulzeau și ei la carierele mai rentabile, ci rămâneau și pe mai departe credincioși carierei spinoasă, dar de așa de mare însemnătate pentru neam, carierei de învățător. Cu multă durere a trebuit să vedem adecă noi profesorii școlii normale de învățători din Blaj, cum mai mulți elevi de ai noștri de pe clasa I. și II. au părăsit institutul nostru, înscriindu-se la cursurile de ceferiști, pe motivul, că acolo au o plată de 700-800 cor. la lună și ajung la această plată după 3 luni de studiu pe spesele statului, pe când la noi trebuie să se susțină ei înșiși cu mari cheltuieli, nu trei luni, ci patru ani și la urma urmelor primesc o plată neînsemnată, de batjocură. Ce era să le facem, argumentele noastre ideale nu i-au putut reținea dela părăsirea carierei începute.

Suntem la începutul verii, părinții nu peste mult vor începe să se gândească la alegerea de cariere pentru copiii lor, cari au absolvat 4 clase liceale și civile. Oare câți vor fi de aceia, cari își vor aduce copiii pe cariera spinoasă și atât de rău retribuită a dascăliei? Cine e

atât de altruist astăzi, în lumea aceasta a intereselor mășave, a celui mai cras materialism și egoism, să-și dea feciorul ori fata la dascălia rău plătită, când atâtea alte cariere bine plătite i-se deschid?

Chiar de aceea ne rugăm noi ceice am lucrat neretribuiți și lucrăm și astăzi încă fără răsplată în ogorul atât de înțelenit al instrucțiunii și culturii neamului românesc, ca să gândească cei dela cărmă la viitorul neamului, să retribuiască cinstit pe ceice atâtea au avut de suferit, să facă tot ce le stă în putință, ca nici o carieră cu aceeaș pregătire să nu fie mai bine plătită decât cea de învățător, pentru că altfel nu vom avea învățători. Și să ne dăm bine seama, nu ceferiștii, nici poștarii, nici canceliștii diferitelor resorturi, nici chiar absolvenții cursurilor de contabilitate din Sibiu nu sunt chemați să regenereze neamul românesc, ci învățătorii, preoții și profesorii. Aceștia sunt conducătorii adevărați ai satelor și ai orașelor, ei frământă aluatul, care va fi ca mâne pânea noastră cea de toate zilele, și la ei vor alerga după voturi pe la alegeri, ceice astăzi vorbesc de peste umăr cu ei și au-i prea bagă în seamă. Și mai este un lucru, la care nu se prea gândesc oamenii noștri, și anume: un mare pedagog englez, al cărui nume îmi scapă, spune, că *cinșura culturii unui stat este plata, pe carea o dă învățătorilor săi*. Și are multă dreptate acest pedagog. Pentru că dacă se plătește bine învățătorul, el poate sta de lucru său, nu e silit să-și câștige pânea de toate zilele pe alte căi și să-și neglige școala. Iar unde e școala bună, acolo și cultura e mare. Să nu fim deci ieftini la fărână și scumpi la tărăță, că ușor ne putem păcăli, cum era să se păcălească antanta, pe care patru ani de-a rândul a ținut-o în șac, nu Wilhelm și nu generalii, ci învățătorii și învățații germani, cari au știut să însufle în popor duhul acela războinic, însuflețirea aceea mare, și mai cu seamă au știut să lucre în laboratoarele lor, pentru că n'aveau grija zilei de mâne, la tot felul de invenții ucizătoare și cutropitoare.

Și, mai în săptămânile trecute s'a putut ceti prin ziare, că profesorii francezi li-s'a ridicat binisor salariile, pentru că diplomația franceză a simțit, că dacă la începutul războiului și laboratoarele profesorilor de universitate francezi erau tot atât de bine întreținute de stat, ca ale germanilor, războiul se sfârșea mult mai iute.

Să învățăm deci dela francezi și binele acesta, și să se nuzuiască cei dela putere a face nu numai suportabil, dar — horribile dictu! — chiar și plăcut traiul învățătorilor neamului.

Iuliu Maior.

Noul guvern italian.

Regele Italiei a însărcinat pe dl Nitti să formeze noul cabinet.

După ziarul »Epoca« oficiosul d-lui Orlando, d. Luzzatti a refuzat oferta d-lui Nitti. Tor așa și dl Barzilai.

Două grupuri »mănușchiul parlamentar« și socialiștii reformiști, au interzis membrilor lor să facă parte din cabinetul d-lui Nitti.

Dl Tittoni ar fi pus ca condiție o nouă combinație cu »Mănușchiul parlamentar«.

»Epoca« scrie că dl Orlando își datorește căderea dela putere intervenirei în scenă a d-lui Giolitti.

Extras din ordonanța Nr. 21 și 25 (modificată).

1. Vor fi considerați ca infractori;

a) Acci cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, colporta, comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imagine, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Rugăm corespondenții ziarului nostru și pe toți cari ne trimit manuscrise spre publicare să scrie numai pe o față a hârtiei.

Cronică locală.

Noi, Blăjenii, suntem de pe întreagă fața rotogolului românesc, oamenii cei mai accesibili pentru toate progresele timpului nostru.

Ideile moderne își găsesc la noi, totdeauna, teren potrivit. Le discutăm, le aprobăm din tot sufletul nostru și, dacă cineva afară de noi, ni le-ar și realiza, atunci nu numai în teorie ci și în praxă Blajul nostru ar fi cel mai modern oraș românesc!

Noi de noi însă suntem de părerea, că să nu ne grăbim cu nimica. — Cestiunile, cari agită altă lume, noi le abandonăm în grija celui mai bun ispravnic, care este — timpul. Timpul care toate le isprăvește, eventual îngropându-le, în vreme ce lumea trece pe lângă noi, înainte, trece cu acceleratul, — pardon!, — cu simplonul!

În teorie, da suntem cei mai moderni oameni! În practica vieții suntem însă de o nepăsare și de o toropeală — mai mult decât — adorabilă.

Toți înțelegem, de pildă, importanța unei iluminări frumoase, înțelegem și ne face o deosebită plăcere să ne gândim, ce bine ar fi, dacă în fiecare seară am fi scutiți de gândul, că oare unde am lăsat cele câteva chibrituri cumpărate 3 cor. cutia, unde este lumina de parafină (70 cor. pe chilogram), unde este petrolul uleios și filant, ca să putem ilumina cei 4 păreți, între cari avem să cinăm etc. etc. — Nu vorbesc de iluminarea stradelor, carea la noi se face gratuit, în urma unui contract ce l'au încheiat încă străbunii noștri în frunte cu tata Traian, care ne-a adus pe aceste plaiuri cu o societate pe acții însă cu garanție limitată numită »Luna bălaie«, cu reședința în »Bolta cerească«.

Iluminarea cu electricitate ori cu gaz adus dela Dsmartin este — lucru firesc — mai riscată și — mai scumpă, decât lumina ce o căpătăm dela lună.

Existența acestui contract al Blajului cu — luna, ar fi bine astfel, să se aducă la cunoștința și a factorilor competenți, cari au aranjat itinerariul Familiei Regale prin Ardeal, punem în program aceleași zile, călătoria dela Abrud și vizitarea Albeiluliei și a Blajului. — Sperăm, că pe viitor, itinerariul va fi compus așa, că MM. LL. să ajungă la miezul nopții în Blaj, iar de cătră ziuă să plece mai departe spre Sibiu!

Tot așa de plini de admirație suntem față de încălzirea și curățenia admirabilă ce o vedem

la cuptoarele din Diciosânmartin ori la Mediaș.

— Ar fi bună și la noi, dar vezi, gazul poate face explozie, iar instalația lui la Blaj ar costa — nu milioane, ci miliarde, așa mi-a spus un Blăjan bineorientat de ai noștri!

E mult mai ușor, pentru fiecare din noi, să te duci, chiar și de mai multeori, până la cancelăria însoțirii noastre »Plugarul« să vorbești cu Dl Director să-ți trimeată și ție cu orice preț vre-un sfert de stâncin de lemne, atunci când va veni proximalul vagon. Iar până ce va sosi în curtea ta sfertul de lemne — nu te costă nimica, dacă zgriburești și tremuri de frig — așa cum au zgriburit și au tremurat și moșii noștri, mai ales, că ei nu aveau nici rocuri blănite, cum avem noi astăzi.

Ei, dar cine se gândește astăzi, la începutul caniculei, la ceea ce va fi la iarnă? Vorba cântecului: »vara-i ici, iarna-i departe!« — Acuma e sezonul de băi. Cei mai mulți dintre noi suntem de părerea, că blonda Târnăvă este mult mai bună pentru scaldă, apa ei conține foarte multe materii organice și anorganice, cari îi dau putere vindecătoare și »desinfecătoare« — decât, de pildă apa curată dela »Șipotul Crăiesii« condusă printr'un bazen cât de primitiv, macar așa cum era acum 30 de ani »Marienbad«-ul de lângă gara »Câmpul libertății«. — Iară băi de vapor avem și noi — la Cluj ori Sibiu!

Gluma la o parte! Ce vom face pe toamna viitoare la Blaj? Ni-se duc profesorii, ni se vor duce elevii, și scumpetea merge crescând. Deocamdată institutele încep să se curețe și să se repara. De vre-o doi ani de zile, abia ajungem și noi să facem acest lucru, mai ales, că institutele toate ni le-am recăpătat din mâna spitalului, a gărzilor și legiunilor militare într'o situație vrednică de plâns.

Va fi necesară o concentrare a tuturor forțelor ce vor rămânea în Blaj, ca să susținem prestigiul școlilor și a institutelor noastre, față cu concurența liberă deschisă în România întregită. Iar față cu scumpetea pieții și a prăvăliilor să se iee măsurile cuvenite. Începutul purificării se face pe toată linia, ceea ce toată suflarea ardelenescă cinstită nu poate decât să aproabe!

În public nu știu să se fi discutat, dar între pretini se vorbește și despre o nouă așezare administrativă a Blajului. Oamenii chemați ar trebui într'u adevăr să se preocupe și de acest lucru. Dacă orășelele săsești au o sferă de competență și de indepen-

dentă așa de mare — cu municipiu propriu, etc., — Atunci oare Blajului nu îi s'ar cuveni cinstea, de a îi se aranja — ca celui mai vechiu centru de cultură ardelenesc — o situație analogă — fie, că s'ar decreta Blajul ca scaun de județ cu o arondare potrivită a cercului său

de influință culturală comercială și economică, fie că s'ar așeza aci oare cari instituții și oficii de stat — politice ori financiare? — Să nu așteptăm ca alții să se gândească la noi, dacă noi, nu ne vom căuta de interesele noastre!

Cronicar.

Dorința mea.

*Fierbea de mult în mine revolta 'ndreptătită,
Urcând gama mănii clipită de clipită;
Simțeam cum mi se 'nceagă în creerii mei ideea,
Că trebuie să 'mprăștiu în larg de lumi scântea,
Ce 'n scrum și praf să 'nghită nemernica oșlire
A celor ce visează ușoară 'mbogățire.*

*Eram doar însu-mi martor — ca pasere denoapte —
Al multelor tertipuri și-al vorbelor în șoapte.
Vedeam doar însu-mi șirul becisnicilor fețe
Ce săvornice 'n case și tainice unghete
Precupețeau sudoarea și marfa prăfuită.
Știam apucătura câștigului cu soda,
Știam înșelăciunea acelora cu roada
De grâu, porumb, săcară, ba chiar cu sfânta pită.
Știam de târgoveții chibritelor și-ai pânzii,
Știam samsarii lacomi ai untului și-ai brânsii,
Știam de toți și toate... Dar ce puteam să fac,
Când soarta îmi urzise să sufăr și să tac?*

*Ci gându-mi le croise deatunci încă pedeapsa:
Sub roată ghintuită sdrobească-li-se coapsa,
Mormânt le fie pururi culcușul de vipere,
Să nu guste 'n viață decât oțet și fiere,
Dreptatea 'mpartă-li-se cu pumni și 'naltul furcii,
Viața lor întreagă să sue Dealul Urcii!*

*Iar asi, să mi se ierte eu am un singur dor,
S'ajungă cât mai grabnic la Domnul Procuror.*

Ciuvic.

Gândurile unui om ce hoinărește prin văi și păduri.

(Continuare din Nr. 130.)

Uită-te apoi la feliurimea ramurilor. Nu deosebește și limbajul popular crăci, nuiete, lăstari sau rămurele?

Ce variație mai apoi în portul arborilor? Unii au formă conică, alții formă emisferică, forma unui buchet, forma unei coloane, sau forma perucei, cum e salcia plângătoare.

Dar' să ne uităm mai deaproape la singuraticii reprezentanți ai Florei. Să examinăm bunăoară frunzele.

Vrednicese întreg interesul nostru.

Teaca (vagina) la unele este reprezentată abia printr'o umflătură așezată la baza coadei (petiolului), la altele este mai mică, îmbrățișând numai o parte din grosimea tulpinei; la altele este mare, îmbrățișând toată grosimea tulpinei, sau mare în măsură de

a îmbrățișa nu numai toată grosimea tulpinei, ci și lungimea ei pe oarecare distanță.

Coada frunzei la unele este cilindrică, rotundă pe fața de desupt și cea de deasupra, sau cilindrică iarăș și rotunzită pe fața de desupt, pe când e dreaptă sau scobită, ca un jghiab pe cea deasupra; la altele prelungită la dreapta și la stânga în formă de aripioare și turtită în sens orizontal, iar' uneora turtită în sens vertical.

— Să luăm apoi foaia (limbul) frunzei. Unele frunze au îndreptat în direcțiune orizontală: perpendiculară cu direcțiunea tulpinei, — altele în direcțiune oblică, cu vârful în sus. Unele au limbul rotunzit ca un fir, altele îl au turtit, ca o tablă. Dintre celea dintâiu unele îl au cilindric iar' altele în forma acului; dintre cele din

urmă unele îl au lung și îngust, ca o linie, altele lung și îngust ca o lance, altele eliptic, altele oval, rotunzit ca un cerc, rotunzit ca un scut (peltat) rotunzit ca un rinichiu, ca o inimă, în formă de triunghi sau în formă de săgeată, de liră etc. Ce amestec bizar de forme! — Încă n'am terminat! Marginea foaii sau e întreagă, fără știrbituri și colțuri, sau crestată, deci prezentând tocmai știrbituri și colțuri. Și aci, mai apoi, câte variații nesfârșite! Dintre frunzele cu marginea foaii crestată, unele o au crenată, unele dințată, sau sinuată, altele o au lobată sau deadreptul partită (despărțită). — Ce cuvinte barbare! — vei zice. Ceartă-te cu botaniștii, nu cu mine. Dă-mi pace. Noli turbare circulos meos.

Nu sunt mai apoi unele frunze minuscule de tot, pe când alte sunt de o mărime uriașă cum e bunăoară la muza? Și câte gradații nu sunt în mărimea frunzelor singuraticelor specii sau genuri? — Nu sunt în sfârșit frunzele unele netede, altele păroase, altele acoperite cu spini, altele glauce, unele moi, altele tari, ca pielea?

Dacă nu-ți cade greu binevoiește a lua mai multe frunze în mână și a le examina, ca sub lupă. Vei vedea cum frunzele au limbul străbătut în diferite direcțiuni de niște fire, sau nervure, dintre cari unele sunt principale, altele secundare, abia perceptibile: foisoare subțiri și fine, ce scapă ochiului. Vei constata, că la unele foi sunt mai multe nervuri principale, paralele aproape, la altele numai una și aceasta sau simplă sau ramificată înfățișând chipul unei pene sau figura unei palme.

Să rămânem tot la frunze. Frunzele, vei vedea cu mirare, că sunt sau simple sau compuse, compuse odată sau de douăori, compuse cu pereche sau fără pereche.

Uităte apoi iarăș la dispozițiunea frunzelor pe tulpină. Unele sunt alterne, dispuse pe tulpină în linie spirală, altele formează un *verticil*, după cum sunt la un nod câte două, trei, patru sau mai multe: până'n opt, nouă etc.; și înseși verticilele vecine alternează la rândul lor, reprezentând o cruce, o stea, și alte combinații, pentru ca variația să fie mai mare și omul să nu înceteze a se minuna și cruci, câte nu știe iscodi mintea înțeleaptă a Ziditorului.

(va urma).

Franohet d'Espéray la Sibiu. — In drumu-i spre Arad, comandantul suprem al trupelor aliate din Orient, s'a abătut, Marți, și pela Sibiu, mânat de dorința de a cunoaște pe Dl Iuliu Maniu, cu care avea de pertractat. I-s'a făcut o primire strălucită, așa cum știe să facă un neam recunoscător ostășului mare, care a rupt frontul bulgar, frângând cel dintâi inel în lanțul de oțel al puterilor centrale. I-s'a făcut o primire călduroasă, ca unui prieten al neamului nostru — avem puțini pretini sinceri — care la faimoasa intrevedere din Belgrad cu contele Károlyi a declarat încetarea autorității Ungariei asupra naționalităților.

Marele general are și acum o vorbă bună pentru noi. »Trupele franceze stau gata la Seghedin — spune el — oa la semnalul dat, împreună cu trupele române să ocupe Budapesta și astfel să se facă dreptate. Este sigur, că în România întregită națiunea română va ajunge la rolul care îi compete între popoarele civilizate.

*

Noul guvern german.

După o telegramă din Weimar, noul cabinet german n'a constituit după cum urmează:

Președinte al consiliului: d. Bauer, afacerile străine: d. Herman Mueller, finanțe: d. Erzberger, interne: d. David, război: d. Noske, colonii: d. Bell, poște, telegrafe, telefoane: d. Gleaberts, muncă: d. Simzeiner, lucrări publice: d. Schlinsk, economia politică: d. Wissel, Tezaur: d. Mayer Kaufbeuren, aprovizionare: d. Schmidt. Titularul dela justiție n'a fost încă desemnat.

*

Concursul de vară pentru primiriile la s. Teologie, la Seminarul domestic din Oradea-mare și la Internatul Pavelian de băieți din Beiuș se va ține în 8 Iulie la reședința episcopescă din Oradea mare. Cererile provăzute cu documentele necesare trebuie înaintate până în 7 Iulie. Clericii își vor procura pe speșele proprii manualele

de studii, iar elevii școlilor medii vor plăti ca taxă de întreținere 1000 cor. pe an, plus 5 kgr. unsoare și 25 kgr. făină, în naturalii. Aceste din urmă nu le vor aduce fiii de funcționeri dela orașe.

Tot aceste sunt condițiile de primire și la *Internatul Pavelian de fetițe* din Beiuș, și la *Internatul preparandial* din Oradea mare. Terminul de primire la acestea e 1 August; cererile se vor înainta până în 31 Iulie.

Congresul corpului didactic de toate gradele.

Comitetul provizoriu al „Asociațiunii generale a profesorilor din România” aduce la cunoștința tuturor membrilor corpului didactic din vechiul regat și din ținuturile alipite că Ministerul lucrărilor publice a binevoit să acorde cu ord. No. 19795 o reducere totală de 75 la sută pe căile ferate pentru congresul „Asociațiunii profesorilor de toate gradele, care se va ține la Iași în zilele de 12, 13, 14 Iulie st. n. precum și un tren special pentru escursia la Chișinău și Bender.

Profesorii de toate gradele care doresc să participe la acest congres sunt rugați să se înscrie la secțiunea din localitate a Asociațiunii generale sau, în lipsă, la Direcțiunea liceului ori o gimnaziului sau la Revizoratul școlar.

D-nii directori ai acestor școli și d-nii revizori școlari sunt rugați prin aceasta să binevoiască a primi înscrierile și a le comunica până la 1 Iulie st. n. „Secretariatului Asociațiunii profesorilor, Iași str. Cuza-Vodă 46” pentru a li se trimete cărțile de legitimație pe C. F. R. și pentru ca comitetul de recepție să poată îngriji de buna găzduire a congresiștilor.

Din Praga se anunță, că în 15 l. c. s'au ținut în toată Ceho-Slovacia alegerile pentru parlament, pe baza votului universal, secret; observându-se pretutindeni cea mai desăvârșită ordine. E interesant, că socialiștii-democrați au fost învinși pretutindeni de partidul socialist-național. Germanii n'au obținut majoritate nici în Bohemia germană, ci Cehii au ales tot atâția deputați cât și Germanii.

Informațiuni.

— *Redacțional.* In Nr. 123 al ziarului nostru anunțăm că directorul ziarului Dl Alexandru Ciura a trecut pe lunile de vară la cursurile pregătitoare de profesori din Cluj. Acum se depărtează din mijlocul nostru și dl Dr. Alexandru Nicolescu, — care a condus interimar ziarul, — spre a-și continua munca la postul său din Roma. — Nu va petrece în Blaj lunile de vară nici redactorul nostru Dl Ovidiu Hulea. — In absența lor Unirea va fi îngrijită de un Comitet de redacție.

— **La Mănăstirea Sinaia** s'au întâlnit reprezentanții clerului din regat, ai facultății teologice din București și ai clerului din provinciile alipite, spre a discuta chestia unificării bisericei ortodoxe române. Consfătuirea e presidată de Dl ministru Angheliescu.

— **In școlile din Ucraina,** bolșevii au oprit predarea studiului religiunii. In locul orelor de religie ei propun cursuri despre poruncile bolșeviste. — Bisericele și școlile lor sunt institute de propagandă bolșevistă.

— **Slovenii** au protestat în potrița granițelor așa după cum le-a intenționat conferința de pace.

— **Delegațiunea cehoslovacă** și-a înaintat consiliului de patru protestul împotriva amestecului Americii și al Angliei în chestiile interne a statului cehoslovac,

— **Wilson** rămâne la Paris până după 1 Iulie. El crede că până la acest termen germanii vor subscrie tratatul de pace.

— **Rugare.** Rog pre Dl care a cerut împrumut mașina de sfârmat cucuruz să binevoiască a mi-o înapoia, căci mă mut la Teaca. B. Podoabă.

— **Cronții** încă-și introduc alfabetul latin, pe cel cirilic îl vor folosi numai în literatura lor bisericească.

— **Comitetul de organizare a Ligei Națiunilor** se compune din colonelul House (Statele Unite), Robert Cecil (Anglia), S. Pichon (Franța), Marchisul imperial (Italia), viconte Chimda (Japonia), Rolim Iacquemynus (Belgia), N. Maglahaef (Brazilia), M. Columbias (Grecia), și M. Quinones de Leon (Spania).

— **Elevele primite** la cursul de conducătoare pentru grădinele de copii:

Eugenia Alămorean, Aurelia Andrași, Eugenia Avram, Maria Avram, Valeria Badiu, Floarea Barna, Elena Baci, Lucreția Babuțiu, Livia Balla n. Nestor, Aurelia Bilegan, Silvia Bodescu, Valeria Barbulescu, Zorița Cosma, Maria Coldea, Victoria Crăciun, Maria Căliman, Vioara Cheveresan, v. d. Elena Dascăl n. Fam, Paulina Dușa, Clementina Domșa, Ana Fărcaș, Sofia Faur n. Neiculescu, Maria Fekete, Valeria Gheaja, Mărioara Haiduc, Letiția Hentea, Maria Heația, Maria Sanci, Aurelia Isac, Paraschiva Lăpădat, Valeria Lăpădat, Cornelia Lucaciu, Ana Magyar, Victoria L. Malaiu, Lavinia Manecuta, Elena Maxim, Victoria Martin, Eleonora Masanec, Maria Moldovan, Leontina Papiu, Elene I. Predovicu, Ecaterina Purgea, Elena Radulescu, v. d. Iuliana Rusu, Eugenia Scurtu, Olga Széll, Elena Selnicea, Talida Seraciu, Emilia Șereșter, Valeria Socaciu, Valeria Stănescu, Cornelia Stăngu, Valeria Teglaru, Eugenia Titu, Hergilia Tiff, Septimia Vancea, Irma Vecerdi, Hortesia Vlad, Eugenia Vlaicu, Florica Velăscu, Paraschiva Zaharescu, Maria Zagocea, Sibiu, 20 Iunie 1919,

Dr. Valer Branisce.

Aviz.

Biroul de cenzură face încă odată atent onoratul public, că va cenzura și speda numai acele epistole, cari nu vor fi mai lungi de 2 pagini obișnuite, vor fi scrise legibil și se vor da la postă în plic deschis, toate celelalte vor fi nimicite.

N. B. Avizul acesta ne rugăm să-l publice toate ziarele germane și ungurești din patrie.

Cine știe

ceva despre *Dănilă Pop*, din Lunca (Jud. Târnavei mici), care în 1915 a servit la Reg. de inf. Nr. 50 (Alba-Iulia), Bat. 2. Comp. 5, iar în Oct.—Nov. 1915 a căzut în prinoare rusească, tot ce știe să aducă la cunoștință redacției ziarului nostru. Maria Popa (Lunca. p. Hususău).

A apărut și se află de vânzare:

Evanghelia ed. II. broș. 50 cor., legată în pânză imitație de piele cor. 100.—.

Numărul cenzurat de: AUGUSTIN POPA.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.